

Vonnisnummer / Griffienummer 2021/ 2484
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 30 juni 2021
Naam van de beklagde(n) 1. 2.
Systeemnummer parket 16RG37567 Dossiernummer 19G000057 Notitienummer parket

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

1. ³⁰²¹ geboren te _____ op _____ wonende te _____ van Belgische nationaliteit, RRN _____
2. ³⁰²² met als KBO-nummer _____ met maatschappelijke zetel gevestigd te _____

beklaagd van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A

functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 01 september 2009 tot en met 22 februari 2017

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden, (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als afdeling _____ eigendom van _____ met maatschappelijke zetel te _____ ondernemingsnummer _____ en nr _____ eigendom van _____ geboren te _____ op _____ wonende te _____

1 door verhardingen te hebben aangelegd in grasdallen dienstig voor het parkeren van voertuigen en het plaatsen van glasbokken en een container

tussen 1 december 2015 en 31 december 2015, op niet nader te bepalen data (stuk

40)

door

2 door op de bouwrijestrook links naast de loods verhardingen met steenslag te hebben aangelegd

tussen 1 december 2015 en 31 december 2015, op niet nader te bepalen data (stuk 40)

door

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder het vonnis van 21 mei 2019 en het vonnis van 17 januari 2020, waarbij de zaak in voortzetting werd gesteld op de openbare terechtzitting van 16 juni 2020.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzittingen van 19 januari 2021 en 15 juni 2021.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 15 juni 2021:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings;
- de eerste beklaagde, in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat te
- de tweede beklaagde, in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat te
als advocaat van de lasthebber ad hoc, meester advocaat te

3. De rechtbank verbetert de *daevaarding* daar waar de tweede beklaagde vermeld staat als moet staan zoals bepaald door artikel 1.5 Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen (WVV).

4. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

DE HERSTELVORDERING

Bij tussenvonnis van 17 januari 2020 gewezen door deze rechtbank en kamer werd geoordeeld dat deze rechtbank enkel bevoegd is om te oordelen over de herstellvordering van 13 april 2017 in zoverre dit betrekking heeft op het gevorderde herstel met betrekking tot:

- 1) Het aanleggen van verhardingen in grasdallen dienstig voor het parkeren van voertuigen en het plaatsten van glasblokken (zoals verbeterd) en een container;
- 2) De aangelegde verhardingen met steenslag op de bouwvrije strook links naast de loods.

In hetzelfde tussenvonnis werd, alvorens verder ten gronde te oordelen over de herstellvordering, het openbaar ministerie verzocht om het standpunt van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op te vragen betreffende de reeds ingeleide herstellvordering gelet op het inmiddels tussengekomen besluit van de Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 14 juni 2019 waarbij de beslissing van de gemeenteraad van 20 september 2018 bekrachtigd werd met de toegevoegde bijzondere voorwaarden. De zaak werd daartoe in voortzetting geplaatst naar de terechtzitting van 16 juni 2020.

De zaak werd navolgend herhaalde malen uitgesteld daar de verdediging van de beklaagden stelde dat er intussen een aanvraag tot vergunning werd ingediend die kadert binnen het planologisch attest dewelke een invloed kan hebben op de beoordeling van de herstellvordering.

Op de terechtzitting van 19 januari 2021 stelde de verdediging van de beklaagden dat op 16 oktober 2020 een regularisatievergunning werd verleend door het college van burgemeester en schepenen waarbij onder meer een vergunning werd afgeleverd voor het verwijderen van de parking (uitbreken grasdallen en herstel grasveld), herindeling en aanpassing van de bestaande verhardingen.

Gelet op deze tussengekomen vergunning werd aan het openbaar ministerie gevraagd om de herstellvorderende overheid te verzoeken standpunt in te nemen met betrekking tot een eventueel wijzigende herstellvordering.

Met e-mail van 19 mei 2021 stelde namens de omgevingsinspectie zich bewust te zijn van het verschil tussen het voorwerp van hun herstellvordering en de tenlastelegging. Er werd gesteld dat er vastgehouden wordt aan het ontwerp van de herstellvordering maar men zich zal schikken naar het oordeel van de rechter.

Op een nog meer verduidelijkende e-mail van het openbaar ministerie d.d. 27 mei 2021 werd namens de omgevingsinspectie niet meer geantwoord. Op de terechtzitting van 15 juni 2021 verscheen de herstellvorderende overheid niet, noch iemand voor haar.

Gelet op de inmiddels tussengekomen regularisatievergunning onder voorwaarden van 16 oktober 2020 dewelke betrekking heeft op de hierboven omschreven feiten waarvoor de beklaagden reeds werden veroordeeld en waarvoor het herstel werd gevorderd zoals hierboven en eerder omschreven, oordeelt de rechtbank dat de herstellvordering van 13 april 2017 thans zonder voorwerp is gelet op het feit dat de inbreuken geregulariseerd werden ingevolge de

tussengekomen regularisatievergunning van 16 oktober 2020.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering;

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

HERSTEL

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp.

Laat de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 0 euro, ten laste van de Belgische Staat.

Dit vonnis is geweest en uitgesproken in buitengewone openbare zitting op 30 juni 2021 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier